

РЕШЕНИЕ

№ 6557

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6817** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба, подадена от процесуалния представител на представителя на Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, срещу решение от 21.05.2021 г., постановено по НАХД № 1804/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 19 състав, с което е отменено издаденото от касатора наказателно постановление № НП-00170/01.12.2020 г., с което на И. М. Т. на основание чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв., за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от с.з.

В жалбата се поддържа становище за неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Изразено е несъгласие с доводите на съда, че не е посочено словесно качеството на лицето, което го прави задължено лице. Не кореспондирали със събраните доказателства изводите на съда, че преди съставяне на АУАН лицето не е получило покана за съставяне на АУАН. Поддържа се, че лицето не е направило възражения по хода на процедурата по съставяне на акта в негово отсъствие и не е изложил конкретни възражения по акта. Иска се отмяна на въззивното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът е представляван от юрк. К., която поддържа жалбата. претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът – И. М. Т. се явява лично, оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и дава заключение за правилност на въззивното решение.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд - София град, VI касационен състав, намира същата за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, подават декларация за имущество и интереси ежегодно до 15 май - за предходната календарна година. В нея те следва да декларират обстоятелствата по чл. 37, ал. 1, т. 1 – 14 с.з. В конкретния случай не се спори, че декларацията си И. Т. е подал на 27.07.2020 г., вместо в срок до 15.06.2020 г. (изтичащ на тази дата съобразно разпоредбите на ЗМДВИП.

За да отмени процесното наказателно постановление СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, изразяващи се в непосочване в словесното описание на това лицето в какво качество, а именно каква висша държавна длъжност е заемал и в коя хипотеза по смисъла на чл. 6, ал.1 ЗПКОНПИ е било задължено за подаване на ежегодна декларация за имущество и интереси. Изложено са съображения за неспазване на процедурата по съставяне на АУАН, доколкото поканата за съставяне на АУАН е била получена от друго лице, при това два дни след като акта е бил съставен.

Решението е правилно, като според касационния съде са налице съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на наказаното лице.

Видно от приложените към административната преписка доказателства писмо изх. № ЦУ01-14441/07.08.2020 г., с което И. Т. е поканен да се яви в сградата на Комисията за съставяне на АУАН. Приложена е разписка, съгласно която (и на която касаторът се позовава и е представена като доказателство и пред настоящата инстанция) това писмо е изпратено на 17.08.2020 г. и е връчено на 24.08.2020 г. в 10:00 часа. Отбелязано е, че същото е получено от получател "TINKOV". Според настоящия съдебен състав не може да се направи категоричен извод, че тази разписка касае именно писмо изх. № ЦУ01-14441/07.08.2020 г., тъй като на нея никъде не е отбелязано какво е изпратено и от кого е получено. Необосновано съдът е приел, че писмото е връчено 2 дни след съставяне на АУАН, но е и недоказано, че същото е връчено в срок и че жалбоподателят е бил редовно уведомен за явяването си. С оглед доказателствената тежест в административнонаказателния процес, в тежест на АНО е да докаже, че е спазил процедурата по съставяне на АУАН, което в случая не е сторено, тъй като не може да се обоснове категоричен извод, че писмото е връчено на 24.08.2020 г. (преди съставяне на АУАН), което да обуслови съставянето на АУАН в хипотезата на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Като последица от тежестта на доказване и неуспешното доказване на обстоятелства, от които органът черпи правата си, съдът

следва да приеме за недоказано връчването на писмото, респ. че не е спазена процедурата по чл. 40 ЗАНН. В тази връзка, правилен е крайния извод на СРС, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Това е основание за отмяна на процесното наказателно постановление и като е сторил същото, СРС е постановил едно правилно като резултат съдебно решение.

Следва да се сподели и извода на СРС, че не е посочено еднозначно в какво качество наказаното лице е било длъжно да подаде ежегодна декларация за имуществото си. Посочено е в НП срещу кого е съставен АУАН – И. М. Т. с посочени ЕГН, постоянен адрес, длъжност и месторабота. В обстоятелствената част на НП обаче липсват фактически констатации относно това, в какво качество същият е следвало да подаде имуществената декларация и съответното правно основание за това. Индивидуализирането на лицето, срещу което е съставен АУАН не изпълнява изискванията на закона за посочване на съставомерните признаци на съответното нарушение. Административнонаказващият орган има задължение да обоснове и докаже всички съставомерни признаци на твърдяното нарушение, в това число и качеството на субекта на нарушението. Това в случая не е сторено.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд - София, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.05.2021 г., постановено по НАХД № 1804/2021 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 19 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:1.